

РЕШЕНИЕ

№ 5380

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5691** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда - С. срещу решение от 16.03.2020 г. на Софийски районен съд (СРС) Наказателно отделение, 103 състав, постановено по НАХД № 21349/2018 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 29-0000430 от 12.10.2018 г., издадено от Главен директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“ – С.. В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и необоснованост на обжалвания съдебен акт. Излага твърдения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяната на издаденото НП. Претендира се отмяна на решението с искане да бъде постановено друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено НП.

В съдебно заседание, касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация, [фирма] – [населено място], представлявано от управителя Ю. В. И., редовно призован, не се представлява, в представен писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на [фирма] – [населено място], представлявано от управителя Ю. В. И. срещу наказателно постановление № 29-0000430/12.10.2018 г., издадено от Главен директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на касатора, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. чл. 413, ал. 2 от КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, затова че при извършена на 31.08.2018 г. проверка по спазване на трудовото законодателство от [фирма] на място в обект на контрол: строителен обект /извършване на строителни и ремонтни дейности на жилищен комплекс с площи за търговски обекти/ в [населено място], на [улица] се е установило, че не са обезопасени чрез подходящо оборудване /напр. ограждения/ стълбищните рамена в сградата /17 и 18 етажи/ против падане на хора от височина.

С решение от 16.03.2020 г. по НАХД № 21349/2018 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 103 състав е отменено наказателно постановление /НП/ № 29-0000430/12.10.2018 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С..

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препащане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като в АУАН и НП не е описана фактическата обстановка, при която е извършено нарушението, начинът на осъществяването му, с което са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Съдът намира, че решението на районния съд е неправилно.

Настоящият съдебен състав не споделя правните аргументи на СРС за наличие на нарушение на административнопроизводствените правила, което да бъде квалифицирано като съществено, накърнило правото на защита на ответното дружество. Непосочването на конкретно лице - работник, което е било застрашено от инциденти и което се е намирало на работно място на необезопасения обект и на 17 и 18 етажи не е основание да се приеме, че е налице съществено нарушение на процесуалните правила.

Общата уредба на правилата за безопасност при работа на височини се съдържа в Раздел IV от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР. Вмененото на дружеството нарушение е квалифицирано като такова по чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2, съгласно който - „Работи на височина се извършват при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства (напр. ограждения, скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи)“. Неспазването на някое от тези правила изпълнява състава на разпоредбата на чл. 413, ал. 2 КТ, който предвижда налагане на имуществена санкция или глоба на работодателя, който

не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Безспорно е установено, че работодателят е бездействал и не е предприел никакви мерки за обезопасяване на стълбищните рамена. Както в АУАН, така и в НП не е нужно от конкретизация на служител или мерки, които да бъдат взети, тъй като от посочената Наредба става ясно, че е осъществен състава на чл. 60, ал. 1 и без да е нужно изписването на конкретните мерки и служители.

Дружеството [фирма] е подведено под отговорност за неизпълнение на административно задължение по основния административнонаказателен състав, регламентиран в чл. 416, ал. 5 вр. чл. 413 от КТ, предвиждащ на юридически лица да се налага имуществена санкция в размер от 1 500 до 15 000 лева. Доколкото нарушението е констатирано за първи път, отстранено е незабавно - на 12.09.2018г.- датата на съставянето на АУАН, и не са отчетени отежняващи отговорността доказателствата, касационната инстанция намира, че на нарушителя следва да бъде определена имуществена санкция в минималния размер от 1500 лева.

В рамките на дължимата проверка касационната инстанция констатира наличието на касационни основания, налагащи отмяна на оспореното решение, като следва да бъде намалена наложената санкция към определения минимум.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на по 100 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 16.03.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103 състав, постановено по НАХД № 21349/2018 г. и като вместо него постановява :
ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 29-0000430 от 12.10.2018г., издадено от Главен директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“, с което на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса по труда на [фирма], ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева, като намалява размера на имуществената санкция на 1 500 лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Ю. В. И. да заплати на Главна дирекция „Инспекция по труда“ съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

